

2. यावता-सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म (तै. २- १) इत्याह श्रुतिरेव । विरुद्धम् चैतत् । स्वरूपलक्षणाकथने कार्यलक्षणस्य वक्तुमशक्यत्वात् । विवादाध्यासितत्वाच्च । नहि ब्राह्मणो जगत्कर्तृत्वं सर्वसंमतम् । न चागमोदितमिति वेदमात्रस्य ब्राह्मणप्रमाणकत्वं वक्तुं शक्यते । किंच । व्यर्थश्चैवं विचारः लक्षणप्रमाणाभ्यां हि वस्तुज्ञानं भवति । तच्च स्वरूपलक्षणेनैव भवतीति किमनेन । तस्मादयुक्तमुत्पश्याम इति ।

3. नन्वेवमस्तु पृथिव्योषधिसृष्ट्यनन्तरमन्नसृष्टिरिति चेत् छान्दोग्यश्रुतेरपेक्षाभावान्महाभूतमात्रस्यैवाभिलषितत्वात् । एकपदलक्षणापेक्षया तत्स्वीकारस्यगुरुत्वात्पूर्वोक्त एव संशयः । तत्रान्नमयं हि सौम्य मन आपोमयः प्राणस्तेजोमयी वाक् (छां. ६।५।४।) इति त्रयाणां सहचारः सर्वत्रोपलभ्यते । लोकप्रसिद्धिर्वर्षणभूयिष्ठलिङ्गं च । तस्मात्पृथिव्योषध्यान्नानां मध्ये भेदविवक्षया यक्तिचिद्वक्तव्येन्नमुक्तमीत्येवं प्राप्ते ।

4. व्यापदेशो - विज्ञानं यज्ञं तनुते कर्माणि तनुतेपि च (तै. २५) इति । अत्र सांख्ये बुद्ध्यादीनामेव कर्तृत्वं न जीवस्येति क्रियायां यागादिकर्मसु न तु भोगे । जीवस्य कर्तृत्वं न चेत् । न । तथा सति निर्देशस्य विपर्ययो भवेत् । विज्ञानेन विज्ञानमादाय (बृ. २।१।१७) इति श्रुत्यरोधात् । प्रकृतेपि तृतीयान्ततापद्येत । अथ स्वव्यापारे कर्तृत्वं तथापि पूर्वनिर्देशस्य विज्ञानमयस्य विपर्ययः स्यात् । विकारित्वं स्यात् ।

(५) सूत्र समञ्जसो. (गमे ते अ३)

5

1. तत्तु समन्वयात् ॥
2. उत्क्रान्तिगत्यागतीनाम् ॥

Q.3 वल्लभाचार्यनां मुख्य सिद्धांतो समञ्जसो.

13

अथवा

वल्लभाचार्यना मतानुसारं लक्तिनुं स्वरूप वर्णवो.

Q.4 टुंकनोध लवो .(गमे ते अ३)

14

- (1) वल्लभाचार्यनां मते “प्रमाणविचार”
- (2) आविर्भाव - तिरोभाववादः ।
- (3) जगतसंसारभेदः ।
- (4) अष्टासुत्रनुं प्रयोजन.
